

VETERAMA Mannheim 11-13.10.2013

Maineikkaiden saksalaisten klassikkoautoharrastajien Winfried A. Seidelin ja Walter Metzin 1975 perustama Veterama GmbH järjestää vuosittain keväisin ja syksyisin harrasteauto-messut Mannheimissa. Tapahtumat kuuluvat Euroopan mittavimpiin "veteraanimarkkinoihin". Veterama kuuluu myös suomalaisten alan harrastajien suosikkeihin. Syksyn messuilla kävi noin 50 000 vierailijaa ja näytteilleasettelijoita oli noin 4000.

Lokakuun 11. päivä muutama meitä Tampereen jaoksen Mersu-harrastajia astui Ryanairin lentokoneeseen Tampereen-Pirkkalan lentokentällä. Kahden tunnin pyrähdyn jälkeen valtakunta oli vaihtunut Saksan maaperään. Noin 80 km länteen Frankfurtista sijaitsevalta Frankfurt-Hahnin lentokentältä siirryimme Manheimiin. Lievästä takaiskuna tosin tuli koettua kentältä varaamamme Mercedes-vuokra-auto oli vaihtunut Bemariin (321i farmari). Pienen totuttelun jälkeen kyseinen auto tuntui ihan mukavalta ajella saksalaisilla autobaanoilla. Noin 130 kilometrin siirtymä pilkkopimeässä illassa sujui kuitenkin hyvin ja ankkuroimme Bemarin noin klo 22:n aikoihin mannheimilaisen hotellin parkkiin. Hotellilla tapasimme suomalaisen Mersu-harrastajan, joka oli tullut omia polkujaan Veteramaan. Yhteisen iltapalan jälkeen oli mukava panna päätä tyynyyn ja kerätä voimia seuraavan päivän suururakkaan.

Aamulla suunnattiin taksilla kohden Veteramaa. Mannheimin keskustasta ei ollut kovin pitkä matka messualueelle, joka sijaitsi lähellä paikallista lentokenttää ja kahden moottoritien risteyksessä. Messualueella oli valtaiset tilat näytteilleasettelijoille eli rompemyyjille. Osa myyjistä oli sijoitettu kahteen isompaan halliin, joissa taisivat olla hieman arvokkaammat myytävät esillä, mutta kyllä ulkokujuissakin oli paljon hyvää tavaraa tarjolla. Varsinkin Mersu-tavaraa oli tarjolla kattavasti, Saksassa kun oltiin.

Messualueesta jaettiin hyvä kartta kävijöille, joka helpotti laajan alueen läpikäyntiä. Saksalaiseen tapaan syöttö/juotto-pisteitä alueella riitti ja makkaraa/olutta pääsi nauttimaan halutessaan melko lyhyillä jonotusajoilla. Lauantaipäivän aikana kanssaihmiä näyttelyalueella tosin riitti ihan ruuhkaksi asti. Iltapäivällä joskus klo 17 aikoihin alkoi jo kiertäminen väsyttää ja ajelimme taksilla takaisin hotellille. Illalla kävimme kaupungin keskustassa

syömässä ja ihailimme hetken Rein-joen rantamaisemia hieman keskustan ulkopuolella.

Seuraavana aamuna siirryimme vuokra-autollamme messu-alueelle. Lentokentän viereiselle alueelle oli järjestetty laaja pysäköintialue, ja sieltä oli helppo kulkea messualueelle. Muutaman tunnin jälkeen messualue oli tullut tutuksi, kokonaan kierretty ja ostokset tehty. Messualueen perällä oli vielä erillinen kenttä, jossa oli näytillä myytäviä autoja. Aika Mersu-voittoinen tarjonta oli sielläkin, mutta emme uskaltaneet tähtikeuloista tarjouksia tehdä, katselu riitti.

Tyytyväisinä lähdimme messualueelta pois ja jatkoimme matkaamme Mannheimin lähellä sijaitsevaan Dr. Carl Bentzin museolle Ladenburgiin. Museon kokoelmat kertovat Benzin ja Daimlerin varhaisimmista ajoista uskomattoman upeasti. Sympaattisen museon nähtävyydet ovat monille klubilaisille tulleet tutuiksi aikaisemmilta käynneiltään ja Tähdellisten sivuilta.

Paluumatka sujui ihan hyvin käänteisessä järjestyksessä. Matkalaukkujen painojen kanssa tosin jouduttiin tekemään pientä säätöä paluulennon lähtöselvityksessä. Opiksi seuraaville kävijöille; kannettava vaaka on hyvä olla mukana.

Päällisin tunne Veteraman käynnistä itselleni jäi, että sinne voisi toistekin lähteä, ja tapahtumaa voisi suositella kaikille autoharrastajille. Toki runsaan tarjonnan seasta omien aarteiden löytäminen oli onnenkauppaa. Mutta melko pian kokematomankin silmä pystyi havainnoimaan, millä kojulla kannatti tutkailla tarkemmin ja millä ei. Ainakin kirjoittajan ostosbudjetti ylittyi helposti muutaman päivän aikana ja pika-laina piti tehdä matkakumppanin lompakolle.

Timo Viita-aho
Tampere

